

เรียนไทยได้จีน : นิทานสุภาษิตจีน (303) 成语故事 (三〇三)

วันที่ 12 พฤศจิกายน 2566 - 10:50 น.

Facebook

Twitter

LINE

Copy Link

ที่มา	คอลัมน์ "เรียนไทยได้จีน"
ผู้เขียน	ศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมจีนสิรินธร มฟล.

เรียนไทยได้จีน : นิทานสุภาษิตจีน (303) 成语故事 (三〇三)

นิทานสุภาษิตจีนที่ “เรียนไทยได้จีน” จะนำเสนอในฉบับนี้คือ 苛政猛于虎/苛政猛於虎 kē zhèng měng yú hǔ (เคอ เจ็ง เหมิง ยหวิ หู่) โดย คำว่า 苛 kē (เคอ) แปลว่า ความรุนแรง เผล็ดจการ 政 zhèng (เจ็ง) แปลว่า รัฐบาล การเมือง 猛 měng (เหมิง) แปลว่า โหดเหี้ยม 于/於 yú (ยหวิ) แปลว่า ยิ่งกว่า 虎 hǔ (หู่) แปลว่า เสือ รัฐที่ปกครองด้วยวิธีการกดขี่ขูดรีดชั่วร้ายยิ่งกว่าเสือ หรือเสือที่วร้ายก็มีเท่าการปกครองที่โหดเหี้ยม มาดูตัวอย่างจากนิทานสุภาษิตจีนนี้กัน

ขงจื้อ 孔子 Kǒngzǐ ผู้ที่ได้รับการเคารพยกย่องว่าเป็นนักปราชญ์ผู้ยิ่งใหญ่ท่านหนึ่งของจีน ท่านเป็นผู้บุกเบิกแนวคิดความเท่าเทียมทางการศึกษา 有教无类/有教無類 yǒu jiào wú lèi (โหย่ว เจี้ยว อู่ เล่ย์) ดังนั้น ลูกศิษย์ของท่านจึงมีมากมายหลากหลาย และท่านก็จะสอนลูกศิษย์ตามความสามารถตามความแตกต่างของแต่ละคน 因材施教 yīn cái shī jiào (อิน ไจ ฉือ เจี้ยว) ด้านแนวคิดการเมืองการปกครองนั้น ท่านก็นำเสนอแนวคิดด้านเมตตาธรรม 仁 rén (เหริน) ท่านเสนอว่าอันผู้ปกครองบ้านเมืองนั้น ต้องมีความเมตตาต่อประชาชนที่ตนเองปกครอง ไม่ใช่การกดขี่ขูดรีดในการบริหารบ้านเมือง เช่นนี้แล้ว ผู้ปกครองก็จะได้รับการสนับสนุน และเป็นที่เคารพของประชาชน

ซึ่งแนวคิดดังกล่าวนี้ ไม่เป็นที่นิยมชมชอบจากบรรดาเจ้าเมืองผู้ครองนครรัฐทั้งหลายในยุคชุนชิว ตลอดจนถึงยุคจ้านกั๋ว ตลอดชีวิตการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของท่าน ท่านจึงต้องร่อนเร่พเนจรไปยังรัฐต่างๆ

ครั้งหนึ่งขงจื้อพาบรรดาลูกศิษษาเดินทางผ่านมายังบริเวณเทือกเขาไท่ซาน 泰山 Tàishān (ไท่ซาน) ระหว่างทางนั้น คณะของขงจื้อเดินทางผ่านหมู่บ้านเล็กๆ แห่งหนึ่ง เห็นหญิงวัยกลางคนคนหนึ่งนั่งร้องไห้ อยู่ เสียงร้องไห้นั้นฟังดูช่างเศร้า และน่าเวทนา ขงจื้อจึงส่งลูกศิษย์คนหนึ่งไปถามดูว่าเกิดอะไรขึ้น หญิงคนนั้นตอบว่า ที่เนินเขาริมหมู่บ้านนี้มีเสือร้ายอาศัยอยู่ มันล่าผู้คนไปเป็นอาหาร พ่อตา และสามีของตน ล้วนถูกเจ้าเสือทำร้าย และหลายวันมานี้ ลูกชายก็โดนเสือทำร้ายจนเสียชีวิตไปอีกคน เช่นนี้แล้ว นางจึงร้องไห้เสียใจที่ต้องสูญเสียคนในครอบครัว

ที่มาภาพ https://www.ximalaya.com/sound/144556152?source=m_jump

ขงจื้อได้ฟังจึงเกิดความสงสัย จึงได้ถามไปว่า ในเมื่อรู้ว่าบริเวณนี้มีเสือร้ายอาศัยอยู่ แล้วทำไมท่านไม่ย้ายไปอยู่ในเขตเมืองเล่า หญิงคนนั้นตอบกลับว่า ความจริงผู้คนในหมู่บ้านนี้ ล้วนต้องการหลีกเลี่ยงจากความโหดร้าย การขูดรีดของทางการ จึงได้หลบหนีมา อยู่อย่างสันโดษในบริเวณนี้ จริงอยู่ที่เสือมันร้าย เสือมันกินคน แต่มันก็ยังไม่โหดร้ายไปกว่าการปกครองของรัฐที่ทั้งกดขี่ทั้งขูดรีดประชาชนอย่างหนัก

เมื่อขงจื้อได้ฟังก็นิ่งอึ้งไป แล้วค่อยๆกล่าวแก่บรรดาลูกศิษย์ทั้งหลายว่า พวกท่านได้ยืนหยัดแล้วใช่ไหมว่า เสือที่ร้ายก็ไม่ร้ายไปกว่าการปกครองที่โหดเหี้ยมกดขี่ขูดรีด เช่นนี้แล้ว ต่อไปภายภาคหน้า หากศิษย์คนใดมีวาสนาได้เติบโตใหญ่ทางการเมืองการปกครอง ขอจงระลึกอยู่เสมอว่า ประชาชนต้องการความรักความเข้าใจ ความช่วยเหลือ ผู้ปกครองต้องมีความเมตตากรุณา เช่นนี้แล้วบ้านเมืองจึงจะสงบสุขได้

ข้อคิดจากประโยคสภานิตินี้

成语比喻：苛刻的统治比吃人的老虎更加可怕。

成語比喻：苛刻的統治比吃人的老虎更加可怕。

Chéngyǔ bǐyù: Kēkè de tǒngzhì bǐ chī rén de lǎohǔ gèngjiā kěpà.

เฉิงยฺหวี่ ปี้ยฺวี: เคอเค่อ เตอะ โกงจื่อ ปี่ ฉื่อ เหวิน เตอะ เหลาหู่ เก็งเจีย เชอฝ่า

สภานิตินี้เปรียบว่า การปกครองที่โหดเหี้ยมน่ากลัวกว่าเสือกินคน

ประโยคตัวอย่างที่ใช้สำนวนสภานิตินี้ เช่น

好的统治者要关心老百姓和为人民服务，不要让百姓觉得苛政猛于虎。

好的統治者要關心老百姓和為人民服務，不要讓百姓覺得苛政猛於虎。

Hǎo de tǒngzhì zhě yào guānxīn lǎobǎixìng hé wéi rénmín fúwù, bù yào ràng bǎixìng juéde kēzhèng měng yú hǔ.

ห่าว เตอะ โกงจื่อ เจอะ เหยา กวานซิน เหลาปายซิง เหอ เว่ย เหวินหมิน ฝู่, ปู่เหยา ร่าง ปายซิง เจวเตอะ เคอ เจ็ง เหมิง

ยฺหวี่ หู่

ผู้ปกครองที่ดีควรเอาใจใส่ และรับใช้ประชาชน อย่าทำให้ประชาชนรู้สึกว่าการปกครองมันโหดร้ายยิ่งกว่าเสือ